

Tlačová správa, 9.9.2020

Slovenská poľovnícka komora (SPK) sa ako člen pracovnej skupiny pre určenie kvóty lovu vlka každoročne zúčastňuje na pracovných stretnutiach podľa schváleného Programu starostlivosti o vlka dravého. Na všetkých rokovaníach pracovnej skupiny zástupcovia SPK kvótu na lov navrhovali a odborne obhajovali.

Tlak verejnosti, štátnych a mimovládnych organizácií v mediálnom priestore je na poľovníkov vyvíjaný tak enormne, že sa **za ulovenie vlka vyhrážajú smrťou nie len poľovníkom, ale aj ich deťom, či rodinám.** Po tom, čo sa udialo v decembri minulého roka, vďaka zverejneniu fotografií zákonne ulovených vlkov na FB-profile Správy Tatranského Národného Parku, čo považujeme za účelové konanie s cieľom vyvolať konflikt a podnecovať nenávisť verejnosti voči určitým skupinám obyvateľstva a teda za absolútne neprofesionálne, sa SPK v záujme ochrany svojich členov rozhodla zaujať súčasné stanovisko. SPK podala trestné oznámenie na generálnu prokuratúru za nebezpečné vyhrážanie sa skupine obyvateľstva s doložením viac ako sto strán príloh. Ani tieto dôkazy o porušovaní trestného zákona však nestačili na to, aby bol trestný čin riešený čo i len v priestupkovom konaní. Bol totiž prokurátorom úplne zamietnutý a to aj po podaní sťažnosti SPK. Citujeme z odôvodnenia: „Niektoré komentáre sú bežného charakteru, slušného vyjadrenia názoru, niektoré rozhorčené, vulgárne, nenávisné, obsahujúce vyhrážky.“ Ďalej tiež prokurátor uvádza, že po posúdení všetkých okolností, to neboli vážne mienené vyhrážky, ale že to boli len nevhodne formulované vyjadrenia názorov na tému, ktorá bola predmetom príspevku. Jeden nevhodne formulovaný názor prikladáme ako obrázok (1).

Z dôvodu ochrany našich členov odmietame, aby poľovníci, ktorí aktívnym manažmentom a teda aj lovom ochraňujú stáda chovateľov oviec, kôz a hovädzieho dobytku, ochraňujú poľovnú zver, ochraňujú trvalo udržateľným spôsobom lovu samotného vlka, boli terčom útokov tých, ktorí nemajú žiadne poznatky o 100 ročnej tradícii organizovaného poľovníctva, cieľavedomom manažovaní veľkých šeliem a tradičného spôsobu vidieckeho života. Pod petíciu za nulovú kvótu sa podpísalo 31 štátnych aj mimovládnych organizácií a aj súčasný postoj ministra pôdohospodárstva Mičovského, je žiaľ otáznym. Avšak je potrebné vziať na vedomie, že poľovníkov a ich činnosť, rovnako v prípade vlka, ale aj v prípade medveďa, potrebujú najmä tí, ktorých život a živobytie je spojené s prírodou, teda obyvatelia vidieka a chovatelia.

Všetky relevantné medzinárodné organizácie i platforma EU „Spoluzitie s veľkými šelmami“ vedia, že jediná správna cesta je aktívny manažment. Zásadne nesúhlasíme s preradením vlka medzi celoročne chránené živočíchy, nakoľko ide o krok späť i vo vzťahu k opačným snahám krajín, kde sa vlk nevyskytuje v takej početnosti ako na Slovensku. V súčasnosti sa k jeho lovu opäť vracajú okolité štáty, aj napriek prekážkam legislatívy EÚ, nakoľko spôsobuje škody na hospodárskych zvieratách a vzbudzuje obavy vidieckeho obyvateľstva, čím klesá ich akceptácia v spoločnosti. Konkrétne ide o krajiny kde sa vlk dlhé desaťročia nevyskytoval. S jeho príchodom sa vyskytujú i problémy, ktoré sú pre tieto krajiny cudzie. Nemecko, Rakúsko, Fínsko či Švédsko presadzujú dnes aktívny manažment. Problémy s vlkom eviduje i Česká republika. Nemáme záujem na tom, aby sa aj s vlčou populáciou

stalo to, čo sa deje s medveďou populáciou. Pasívny manažment je pokrytectvom v rozpore s legislatívou a schválenými programami starostlivosti o veľké šelmy, ktorých príprava stála nemálo energie a finančných zdrojov v miliónoch Eur. Ak sa rezort rozhodne bez odborných stanovísk našich vedeckých organizácií a medzinárodných skúseností a podľahne tlaku emócii mimovládnych organizácií, pre ktoré je ochrana prírody ekonomickým rukojemníkom ich vlastnej existencie (obrázok 2), my poľovníci už budeme len veľmi pozorne sledovať, či sa potvrdia domnienky o znížení stavov raticovej zveri, resp. demagogickému a ničím nepodloženému tvrdeniu o napomáhaní zastavenia šírenia afrického moru ošípaných (AMO). Už na príklade Slanských vrchov, kde sa vlk vyskytuje, vidíme, že zastavenie alebo spomalenie šírenia AMO nefunguje, práve naopak. Naša príroda nie je nástrojom pokusných experimentov.

Odmietame rozhodovanie o určení kvóty s nezmyselnými číslami. Odmietame i to, že nie sú akceptované údaje poľovníckej štatistiky. Pokiaľ kvóta nebude postavená na vedeckom základe tak, ako doteraz, napr. s ohľadom na percento prírastku, ktorého lov sa nemôže prekročiť, aby populácia neklesala, SPK nebude súhlasiť s jeho lovom. Ministerstvo pôdohospodárstva by malo byť zástancom trvalo udržateľného hospodárenia v krajine, ale nie len pri poľnohospodárstve, lesnom hospodárstve, love raticovej zveri, ale pri všetkých zložkách, ktoré človek ovplyvňuje svojou prítomnosťou a tou sú i šelmy. Z vlka, či medveďa ľudia robia neodôvodnenú modlu. Ich stavy sú v súčasnosti bezpochyby na historických maximách. Štátna ochrana prírody vykonáva vysoko nákladové genetické výskumy u obidvoch šeliem, no už poznatky z ich ekológie a etológie hovoria, že s rastúcou početnosťou koristi rastie aj početnosť predátorov, ktoré nemajú prirodzeného nepriateľa, okrem človeka. Poľovníci však všetky druhy zveri berú ako súčasť ekosystémov a tak, ako ukladá zákon, ich aj obhospodarujú.

Už vopred však upozorňujeme, že:

- problémy s početnosťou vlka sa budú naďalej prehĺbovať,
- narastie počet nelegálnych zásahov do populácie zo strany chovateľov a držiteľov strelných zbraní,
- zvýšia sa škody spôsobené na hospodárskych zvieratách,
- stratíme všetky biometrické údaje, údaje o zdravotnej a fyzickej kondícii,
- úplne prideme o štatistiku početnosti i monitoring vykonávaný poľovníkmi,
- vlk je šíriteľom nebezpečných ochorení prenosných aj na človeka, vrátane besnoty. Týmto chceme zdôrazniť, že vlk už preukázateľne stráca plachosť, čo vidíme na medializovaných prípadoch napr. z Vysokých Tatier a v budúcnosti bude veľmi ťažké rozlíšiť, či vlk je chorý a trpí napr. besnotou, psinkou alebo len stratil plachosť.

O tom, že sa početné stavy tohto inteligentného predátora v našich podmienkach nedajú úplne zdecimovať, svedčí i fakt, že v minulosti sa za uloveného vlka vyplácala nemalá odmena, vlk sa lovil všetkými dostupnými prostriedkami a dokonca sa trávil jedmi. Jeho dobu lovu a dobu ochrany potom opäť stanovili poľovnícki odborníci. Najmä vďaka poľovníckemu manažmentu máme

najpočetnejšie stavy vlka. Táto populácia je životaschopná, rozširujúca sa do všetkých vhodných biotopov na Slovensku i do okolitých štátov. Len na Slovensku zväčšil za 15 rokov svoj areál o 38 % a jeho lov je zakázaný na viac ako 56 % nášho územia (zdroj: NLC).

Rozhodnutie SPK o dištancovaní sa od lovu veľkých šeliem, na určené krátke obdobie pri vlkovi a usmrcovaní medved'ov pri kontajneroch, ktorými verejnosť démonizuje a vyhráža sa smrťou našim členom, určite nebude medzi poľovníkmi spočiatku populárnym krokom, pretože danej problematike rozumejú a chápu potrebu znižovania stavov medveďa a vlka na Slovensku. Avšak nezmyselné návrhy ničím nepodloženého čísla kvóty lovu, alebo zákaz aktívneho manažmentu je medveďou službou vlkovi, na ktorej sa odmietame podieľať.